Plany anual pels llibres

Plany anual pels llibres

«De la mateixa manera que hi ha un temps de les cireres o de les carbasses, ara toca parlar de llibres, com si creixessin d'una mata»

QUIM CURBET

Els que ens dediquem a això de la cultura escrita aquests dies anem de bòlit, assistim i organitzem presentacions -gairebé sempre en els mateixos indrets i amb el mateix públic-, remenem caixes i caixes de pesants llibres, intentem respondre amb un somriure a allò de «què... com anirà aquest any el sant Jordi?» i ens mirem de reüll el pronòstic del temps, aquells dibuixos de nuvolets que tanta gràcia ens fan la resta de l'any, però ara intentant reprimir el pànic.

És temps de llibres. De la mateixa manera que hi ha un temps de les cireres o de les carbasses, ara toca parlar de llibres, com si creixessin d'una mata i ens els servissin arrebossats en el menú del dia del restaurant de la cantonada. I es parla de llibres posant-los tots en el mateix sac, perquè tot allò que té fulles i va enquadernat sembla exactament el mateix i es jutja pel mateix raser.

L'altre dia em vaig assabentar que les memòries d'aquella senyora horrible que surt a la tele, una tal Belén Esteban, van vendre el triple d'exemplars que la darrera novel·la del premi Nobel Vargas Llosa i no és que tingui res en contra de la tal horrible dama, ni res a favor d'aquest senyor que darrerament surt més a l'Hola que la reina d'Anglaterra, però és que no són coses comparables.

Malgrat tot, els que no sabem fer altra cosa, persistim en l'error de continuar fabricant llibres i, el que és més difícil, d'intentar vendre'ls tot i saber a l'avançada que només comptaran de veritat els que els mitjans de comunicació en diuen «els llibres més venuts», o sigui els que ells mateixos recomanen, a vegades per interessos comercials, per diversos graus d'amiguisme o per vés a saber tu per què. Només per posar un exemple d'aquesta arbitrarietat, un d'aquests rànquings, que publica el diari més difós del país, està elaborat gràcies a l'ajut de diverses llibreries, entre les quals encara continua figurant fantasmagòricament la desapareguda -ja fa gairebé un any- llibreria Masdevall de Figueres.
Ja falta poc per la gran diada del llibre i de la rosa, els que em coneixen saben que em trobaran puntualment a la meva paradeta, oferint llibres sota un tendal, resant perquè no plogui i amb la mateixa cara de pena que posava aquell que demanava pel carrer «una moneda per poder menjar».

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona/2016/04/16/plany-anual-pels-llibres/777978.html?utm_source=rss